

“DALMAK ÖZGÜRLÜKTÜR!”

derin dünya

Editörün Notu: *Uludağ Üniversitesi 2004’te harika bir proje yürütmeye başladı: “Dalmak Özgürlüktür”. Sonuncusu 24-25 Aralık 2022 tarihinde düzenlenen bu projeye BÜSAS olarak biz de davetliydik. Bu proje nedir, amacı nedir, kimler katılabilir, bu sene neler yapılmış... Gelin hepsini projeye BÜSAS’ı temsilen giden Merve, Emrullah ve Ece’den öğrenelim. Bu eğlenceli yazı için Merve Emrullah ve Ece’ye; bu anlamlı projeye bizi dahil ettikleri için de Uludağ Üniversitesi Su Altı Topluluğu’na (USAT) teşekkür ederiz. Keyifli okumalar!*

Dalmak Özgürlüktür 2004 yılında Uludağ Üniversitesi Su Altı Topluluğu tarafından başlatılan Kaptan Cousteau’nun felsefesinden; engellerin su altında ortadan kalkacağı ve dalmanın bir özgürlük olduğu düşüncelerinden yola çıkan bir sosyal sorumluluk projesidir. Proje kapsamında 8-16 yaş arasındaki sağlık durumu elverişli 15-20 engelli çocuk, üniversiteli büyüklerinin denetiminde yüzme ve dalma çalışmaları yapar. Ülke nüfusunun yaklaşık %12’lik bir bölümünün engelli vatandaşlar tarafından oluştuğunu göz ardı etmeyen ve dikkatleri üstüne çeken bu proje neredeyse her yıl 10’a yakın okuldan öğrencileri de gönüllü olmaya davet ediyor ve projeye katılımlarını da sağlıyor.

Bizim maceramız da tam olarak burada başlıyor. Aldığımız davet üzerine 23 Aralık’ta İstanbul’dan üç BÜSASlı yola çıktık.

Mudanya'ya vardığımızdan otobüsü beklerken Bursa'nın veli nimetlerinden faydalanalım dedik ve vejetaryen olan canımız başkan yardımcımızı iskender yemeye götürdük. Oldukça beğendi; teşekkürler Bursa! Daha sonra kalacağımız evi ve ev sahibini nasıl bulacağız diye yakınırken ansızın onlar bizi buldu. Bu akşamı nasıl geçirsek diye düşünürken kendimizi de bir anda konserde bulduk. Konser boyunca Emru'nun lise arkadaşı olan soliste kendisini çaresizce göstermeye çalışmasını izledik. Sonuç olarak kulisten geri döndürüldü.

(O olay tam öyle olmadı da neyse... (Emrullah)).

Projenin ilk günü için erkenden uyandık ve kahvaltı mekanına ilerledik. BÜSASlı dakiktir mottosuyla gerçekten çoğu kişiden 1 saat önce oradaydık. Üstümüzde diğer kulüplerin bizi nasıl karşılayacağını heyecanı ve gerginliği vardı. Ama sonrasında inanılmaz bir ilgi ve samimiyetle karşılaştık ve bu gerginlik uçuştu gitti. Çocukların listesi dağıtıldı ve ön eğitimimizi aldık. Artık yola çıkma zamanıydı! Proje için Ted Koleji'ne ulaştık.

Emru o sırada yanına gelen ve ona ilgileneneği çocuk hakkında bilgi veren iki kişiden birtakım öneriler aldı, biraz gerilmişti, ne de olsa büyük sorumluluktuktu. Aileleri karşılayıp tanıştıktan sonra çocukları havuza almaya hazırlamak için ayrıldık. Hazırlandıktan sonra simit ve kullukları alarak şarkı söylemeli, oyunlar oynamalı yüzmemize başladık. Emru'nun gerginliği de bu sırada uçup gitti. Merve'nin ilgilendiği çocuk inanılmaz bir yemek

sevdalısı ve çok sevecen bir çocuktur. Kırmızı balık da favori şarkısıydı pozitif insanıydı. İki gün boyunca, onunla zaman geçiren herkesin yüzünde bir tebessüm belirliyordu.

Ece'nin zaman geçirdiği çocuk ise dünyanın en güler yüzlü,

Çocukları havuzdan çıkardık ve kurulandıklarından emin olduktan sonra beraber yemek yedik. İlk günü çocuklarla bu şekilde kapattık. Ama ilk gün bizim için burada bitti mi ? Tabii ki hayır... İki birayı aşmayan Emru, uyku saati en geç 22.30 olan Ece ve aşırı eğlenmek isteyen Merve mekana gitmeyi dört gözle bekliyordu. Geceyi hakkını vererek kapattılar...

İkinci gün aynı şekilde başladı ama aynı şekilde bitmedi. Dalış ve yüzmeler bittikten ve çocuklara veda edildikten sonra (ki bu kısım inanılmaz duygusaldı gerçekten) fotoğraf çekirmek için havuz kenarında toplandık. Proje sorumlusu sevgili Berat bize bir sertifika verdi ve bir anda ayakkabılarını çıkarmaya başladı, ardından kandırılarak ve zorlanarak kıyafetleriyle suya atıldı. Sonra herkes kıyafetleriyle suya atılmaya başladı. Biz rahattık çünkü İstanbul yolcularına bir şey yapmayacaklarını söylemişlerdi. Öyle mi oldu? Asla!.. Emru'yu gözüne kestiren Sezgin onu 3 kişinin daha yardımıyla kıyafetleriyle suya attı (neyse ki ayakkabılarını çıkarabildi). Sonra donuna kadar ıslanan Emru da durur mu? Kesinlikle hayır. Köşede saklanan masum Merve'yi gözüne kestirdi ve onu da sırtlayıp suya attı. Suyu girmeyen biri kalmıştı; firar eden Ece. O da Buğra'ya kurban gitti. Derken bu projeyi de oldukça anlamlı, eğlenceli ve ıslak şekilde kapatmış olduk. Havuzu topladıktan sonra servisle USAT depoyu görmeye gittik. Çok güzel ve düzenli bir depoları vardı (bizim deyimimizle “malzo”ları). Özellikle kapının önündeki deniz fenerine ve dalıcılığa geçidi tabelasına bayıldık. Artık evimize dönme vakti gelmişti. Çok anlamlı bir proje ve güzel dostluklarla Bursa'yı geride bıraktık.

Proje koordinatörü Berat Şabudak ve topluluk başkanı Metin Ünlüol başta olmak üzere tüm yönetim kurulu ve topluluk üyelerine bu projedeki emekleri ve davetleri için çok teşekkür ederiz. Dalmayı sadece bir amaç değil kalplere dokunmak için bir araç olarak kullanan bu muhteşem projenin devamını görmek ister, BÜSAS olarak da elimizden gelen tüm katkıyı sağlamak isteriz.

“Dalmak Özgürlüktür”

TEŞEKKÜRLER USAT

